

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118297270
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6118297270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu J. R., bytom P. XXX, K. K., právne zastúpený TOMANÍČEK & PARTNERS, s.r.o. so sídlom v Žiline, Sládkovičova č. 6 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felix Neupauer, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie sumy 1.159,53 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.06.2019, č.k. 15Csp/26/2019-82, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.159,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 02.09.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.159,53 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 422 ods. 1, 3, § 443, § 822, § 823 Občianskeho zákonníka a ďalej § 15 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b/, § 4 ods. 4, § 11 ods. 6, 7, 8 zák.č. 381/2001 Z.z. a ďalej § 517 ods. 1 veta prvá ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 24.06.2016 došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu Suzuki Swift, pričom nároky z poisťnej udalosti boli uplatnené u žalovaného, ktorý poisťnú udalosť evidoval pod č. 9563018854, nakoľko predmetné motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Oprava poškodeného vozidla žalobcu bola vykonaná v spoločnosti AD, s.r.o. so sídlom v Žiline a vyfakturovaná vo výške 1.771,36 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Žalovaný poistné plnenie krátil a uhradil žalobcovi sumu 611,83 eur, pričom nepriznal položky v celkovej výške 1.159,53 eur so strohým odôvodnením, že nepriznané poškodenia nesúvisia so škodou. Žalobca si žalobou uplatnil nárok vo výške 1.159,53 eur pozostávajúci z rozdielu medzi sumou 1.771,36 eur, ktorá bola za opravu vyúčtovaná servisom a priznaným poistným plnením 611,83 eur.

2. V prvom rade treba uviesť, že žalovaný v oznámení o poistnom plnení neuviedol podrobne, ktoré konkrétne položky nepriznal, z akého dôvodu, len stručne uviedol, že nepriznanú časť predstavujú poškodenia nesúvisiace so škodou s odkazom na bližšie neuvedenú kalkuláciu Slovexperty. V súdnom konaní na tejto argumentácii zotrval, bližšie neopísal a neodôvodnil, ktoré konkrétne položky z predloženého vyúčtovania - kalkulácie považoval za nedôvodné. Súd poukazuje na § 4 ods. 2 zák.č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho

nahradiť poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Škodca spôsobil na vozidle škodu vo výške 1.771,36 eur a oprava, za ktorú si spoločnosť AD, s.r.o. vyúčtovala s tým, že táto suma je tak skutočnou škodou v zmysle § 442 OZ. Žalovaný svojim vnútorným programovým systémom vypočítal náklady na opravu na sumu 611,83 eur. Žalobca žalovanému na preukázanie nároku na náhradu vzniknutej škody predložil faktúru. Pokiaľ žalovaný v odpore namietal, že túto faktúru neeviduje v účtovníctve a nebola mu predložená, toto tvrdenie nemôže byť pravdivé, pretože na túto faktúru sám žalovaný v oznámení o poistnom plnení odkazuje. Žalovaný disponoval touto kalkuláciou, voči ktorej v konaní konkrétne námietky nepreukázal. Sám žalovaný opomenul riadne odôvodniť svoj postup pri nepriznaní časti poistného plnenia titulom ceny práce za 1 hodinu a počtu hodín práce. Vo vzťahu k počtu hodín prác, súd rovnako uvádza, že tento nemôže byť vyvodzovaný zo systému AUDATEX, kde len žalovaný priemeruje odhadované hodiny práce, ale musí vychádzať zo skutočného počtu hodín práce potrebných na to, aby bolo možné vozidlo uviesť do stavu pred poškodením. Krátenie plnenia pozostávalo z krátenia častí dielcov, ktoré boli opravované, či vymieňané s odôvodnením, že so škodovou udalosťou súvisí len poškodenie na pravom zadnom svetle, blatníku a v časti laku nárazníka. Toto tvrdenie nemá oporu v zápisoch z ohliadky a do doohliadky, ktorú realizoval poverený pracovník žalovaného, kedy rozsah poškodení na vozidle súvisiacich so škodovou udalosťou je tam zaznamenaný v podstatne rozsiahlejšom počte tak, ako súd uviedol v podrobnom odôvodnení ods. 9 svojho rozhodnutia. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenie relevantne preukázať a zdôvodniť a nie prenášať túto povinnosť na žalobcu. Súd totiž vychádza z toho, že aplikácia citovaných ust. § 442 a § 443 OZ na danú právnu vec znamená, že žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody za súčasného stavu, keď žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil. Súd poukázal na rozhodnutie NS SR v rozhodnutí pod sp.zn. 2Obdo 48/2012, v ktorom sa okrem iného konštatuje, že žalovaný náležite nepreukázal dôvodnosť a účelnosť krátenia poistného plnenia, nielen čo do rozsahu ceny a počtu uvedených prác, ale aj čo do rozsahu náhradných dielov. Nestačí len všeobecné tvrdenie o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, ale je nevyhnutné ich nepotrebnosť a to, že v dôsledku preplatenia nepotrebného segmentu opravy by sa žalobca bezdôvodne obohatil aj preukázať. Žalovaný svoju argumentáciu v konaní obmedzil na jednoduché konštatovanie o nesúvisi a nepotrebnosti jednotlivých častí opravy a neprodukoval žiadne dôkazy v tomto smere. Zo všetkých týchto dôvodov súd vyhodnotil krátenie poistného plnenia za neoprávnené a mal za preukázanú dôvodnosť žaloby v časti uplatnenia istiny.

3. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v súlade s § 11 ods. 7, 8 zák.č. 381/2001 Z.z., kedy žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení šetrenia. Žalobcovi bolo listom zo dňa 18.08.2016 oznámenie ukončenie šetrenia poistnej udalosti k dátumu 17.08.2016. 15-dňová lehota tak uplynula dňom 01.09.2016 a teda od 02.09.2016 bol žalovaný v omeškaní.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu, pretože súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Poukázal na nález ÚS II. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06 s tým, že súd vyslovil síce právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci. Mal za to, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalovaného poukazujúceho na dôvodnosť nepriznania časti poistného plnenia žalobcovi. V prejednávanej veci predložil posudok vypracovaný systémom AUDATEX pre osobné motorové vozidlo žalobcu, pričom AUDATEX predstavuje automatizovaný kontrolný systém pre kalkulácie nákladov na opravy vozidiel. Žalovaný priznal plnenia za predmetnú poistnú udalosť, pričom vychádzal práve z tohto posudku, podľa ktorého oprávnené náklady na opravu mali predstavovať sumu 611,83 eur. Žalobca sa z oznámenia o poistnom plnení preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného krátené, čo v konaní nebolo ani sporné. Majú preto za to, že likvidácia škodovej udalosti bola žalovaným realizovaná plne v súlade so zákonom a zmluvnými dojednaniami. Okrem toho v konaní nebol predložený žiadny doklad o úhrade faktúry zo strany žalobcu autoservisu.

6. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý považoval rozsudok súdu prvej inštancie za dostatočne argumentačne odôvodnený a vyslovil názor, že súd vyčerpávajúcim a uspokojivým

spôsobom sa vysporiadal so všetkými aspektami prípadu. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Žalovaný sa len pridriava doposiaľ prezentovaných inak nedostačujúcich skutkových tvrdení bez ich rozvinutia a svoje výhrady voči rozsudku formuluje všeobecne a bez bližšieho odôvodnenia.

7. Žalovaný na vyjadrenie zo strany žalobcu ďalej písomne nereagoval.

8. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkom nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne žeby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP. Alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie, alebo žeby použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani taká vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Správne, presvedčivé, podrobné a zákonom zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

11. Žalovaný v odvolaní uvádza skutočnosti a námietky, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov právneho posúdenia veci a neumožňujú záver, že by v konaní neboli splnené procesné podmienky, resp. žeby súd nesprávny procesným postupom znemožnil niektorej zo sporových strán, aby uskutočňovalo jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalovaného privodili priaznivejšie rozhodnutie. Námietkami uvedeným v odvolaní sa dôsledne vysporiadal už súdu prvej inštancie a tieto nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností skutkového stavu a právneho posúdenia veci.

13. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, dáva odvolací súd do pozornosti, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná s tým, že dôkazy následne vyhodnotí podľa svojej úvahy a to každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada starostlivo na to, čo vyšlo za konania najavo, vrátane všetkého čo uviedli účastníci. Súd je povinný okrem iného poučiť o tom, že všetky dôkazy sú povinní predložiť skôr ako vyhlási rozhodnutie vo veci samej.

14. V prejednávanej veci žalobca ako dôkaz predložil okrem samotnej faktúry aj rozpis nákladov na opravu, ktoré bolo nutné vykonať po poškodení jeho osobného motorového vozidla s tým, že na to, aby došlo k relevantnému spochybneniu daného dôkazu bolo potrebné, aby žalovaný v prejednávanej veci namietal, ktoré konkrétne náklady z tejto opravy nebolo potrebné vykonať, prípadne nesúviseli s danou opravou. Tak ako správne uviedol súd prvej inštancie nestačí len všeobecné spochybnenie výšky danej opravy s pripojením kalkulácie zo strany žalovaného, avšak je potrebné uviesť z akých dôvodov a ktoré jednotlivé náklady nepovažuje žalovaný za dôvodne vynaložené, nakoľko spochybnovanie zo strany žalovaného zostalo len vo všeobecnej rovine tvrdenia, či už v rámci podaného odporu, alebo v rámci konania pred súdom prvej inštancie a v konečnom dôsledku aj v rámci podaného odvolania. Preto dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a relevantne nespochybnil dôkazy predložené zo strany žalobcu v prejednávanej veci.

15. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov ako aj na základe skutočností, ktoré sčasti neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravosti nemal dôvodné a závažné pochybnosti. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, podľa ktorej je zásadne vecou účastníkov konania tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť, navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá účastníkom povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti, pričom potrebnosť okruhu rozhodujúcich skutočností je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodujúce preukázané a súčasne určuje nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú vlastnú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda aj z toho vyplývajúce odlišné samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na

tom účastníkovi konania, ktorý z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide toho účastníka konania, ktorý existenciu tejto skutočnosti tiež tvrdí. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má jediný procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a dostal sa do situácie dôkaznej núdze, alebo pretože takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak žalovaný teda tvrdí, že sú dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností, ktoré mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nestačí teda ako správne uviedol súd prvej inštancie všeobecné spochybnenie výpočtu predloženého zo strany žalobcom, ale je potrebné poukázať na konkrétne nedostatky v danom vyúčtovaní. Pokiaľ teda zostalo celé spochybňovanie zo strany žalovaného len v rovine všeobecného tvrdenia, súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ toto vyhodnotil ako neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného a vyhovel v celom rozsahu žalobe zo strany žalobcu, ktorý riadne preukázal svoje nároky.

16. Pokiaľ žalovaný v danom odvolaní ďalej spochybňuje aj samotné vyplatenie škody zo strany žalobcu, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že táto námietka bola zo strany žalovaného vznesená neskoro, nakoľko túto námietku mal možnosť vzniesť do momentu, kým vyhlásil súd prvej inštancie dokazovanie za skončené. Pokiaľ tak neurobil, odvolací súd sa touto námietka ďalej už nezaoberal, pretože táto námietka nebola vznesená riadne a v čas. Žalovaný bol na pojednávaní pred súdom prvej inštancie riadne predvolaný, svoju neúčasť ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti, čím sa zbavil možnosti prednášať ústne návrhy a vznášať námietky voči danej žalobe.

17. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov ako aj dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje bol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdený.

18. Žalobca mal úspech v odvolacom konaní v celom rozsahu a preto mu bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania v súlade s § 255 ods. 1, § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).